

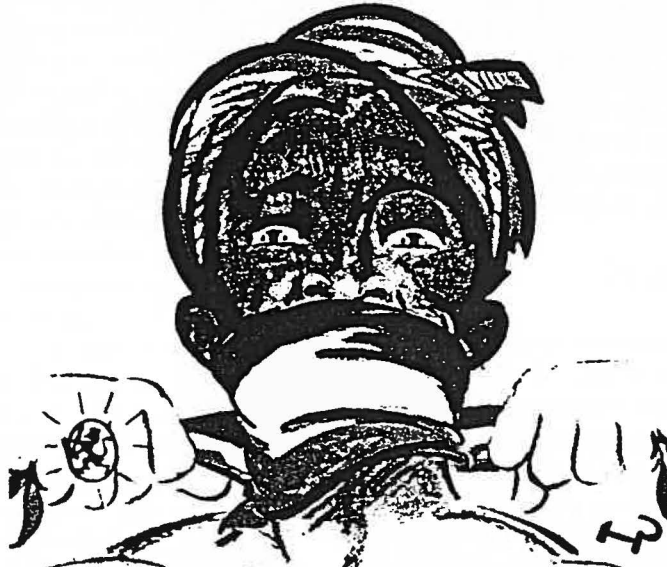

de rooie roepoeter

De Rooie Roepoeter (RRT) is een onregelmatig verschijnend, links blad voor Oisterwijk en is een uitgave van het redactiecollectief De Rooie Roepoeter, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk. Abonnementen zijn gratis, maar financiële steun is welkom: giro 5264985 t.n.v. De Rooie Roepoeter te Oisterwijk.

Nummer 33 * november 1993

**50 MILLIOEN
INDONESIËRS
WORDT DEN MOND GESNOERT**

**ALLEEN DE COMMUNISTISCHE PARTY
VECHT VOOR HEN**

**KIEST LOUIS
DE VISSER**

COMMUNISTISCHE PARTY - HOLLAND-SECTIE DER COMM. INTERNATIONALE

Van Haaren wordt slapend rijk

Wanneer iemand die bij de gemeente in de plantsoendienst werkt niet voldoet, kan hij zonder al te veel problemen op straat worden gezet. Als het om een gemeentesecretaris gaat, liggen de zaken blijkbaar anders. Ex-secretaris Ben van Haaren is nog onder het bewind van Harry de Hakker aangesteld. En zoals we weten dreef Harry door wat hij graag wilde. Warschuwingen over de kwaliteiten van Van Haaren werden door Opheij stelselmatig genegeerd. Maar terwijl Harry rustig van zijn pensioen geniet en met rijke maatjes spelletjes speelt in de Rotary-club, zit de bevolking nu met de gebakken peren. Om een proces van Van Haaren tegen diens ontslag te voorkomen, werd een schikking getroffen waarbij Van Haaren in totaal meer dan 1.000.000 gulden wordt uitgekeerd. En dat in een tijd waarin iedereen de broekriem moet aanhalen. En wie gaat dit alles betalen. U, beste lezer, door hogere belastingen. Kan B&W Van Haaren niet via een outplacement-procedure benoemen tot organisator van de Oisterwijkse kermis?

Zwart bezorgd reclamedrukwerk

Niet alleen de PTT overtreedt de anti-reclamesticker. Lezers melden ons dat ze in toenemende mate reclamedrukwerk ingevouwen aantreffen in de huis-aan-huis bladen. Het meest bont maakt het Stadsnieuws, waar de reclame de dikte van het blad soms overtreft. Zo worden lezers met een sticker 'huis-aan-huis bladen ja, reclamedrukwerk nee' toch nog overspoeld met folders van onder andere de Primarkt en Koster Vugs. Kan Gemeentevoorlichting niet eens optreden tegen deze ontduiking van de sticker-actie?

Wie doet het met wie?

Na onze eerste succesvolle politieke roddelrubriek, voelen wij ons gesterkt door te gaan. Directeur J. Hulsbosch van de woningbouwvereniging St. Joseph doet het met zijn schoonvader. Deze schoonvader (die niet in Oisterwijk woonachtig was, er geen economische binding mee had) kreeg toch een huurwoning in Oisterwijk toegewezen, terwijl Oisterwijkse woningzoekenden in de kou blijven staan. Paul van Kerkhoven van D'66 schijnt het niet meer te doen. Dat wil zeggen dat niet hij maar Wil van Roessel, directeur van de MADi te Breda en oud-opbouwwerker uit Oisterwijk de D'66 lijsttrekker gaat worden. En Johan Vissers van de afdeling Sociale zaken en CDA-raadslid in Udenhout doet het met asielzoekers. Hij pochte trots dat hij 's morgens vroeg om half acht op weg naar zijn werk twee asielzoekers op de been zag. Dat kan niet pluis zijn, dacht Johan en zette een wilde achtervolging in. En jawel, hoor.

Beet! Ze bleken illegaal te werken op een klein fabriekje.

Porno op het gemeentehuis

De Oisterwijkse leerlooier Cornelis Canters ging het eind vorige eeuw voor de wind. Zijn bedrijfje rendeerde, hij was getrouwd en had een flink aantal kinderen. De brave roomse ondernemer paste goed bij de Oisterwijkse elite, zijn woning aan De Lind getuigde ervan. Zijn oudste zoon Martinus G. Canters bezat ook de nodige capaciteiten. Hij was gedegen opgeleid en geschikt om met andere roomse jongens de top van het ambtelijk en politiek apparaat in het katholieke zuiden over te nemen van de protestanten. En zo geschiedde. Martinus solliciteerde in november 1891 naar de vacante betrekking van gemeentesecretaris in Oisterwijk en werd prompt benoemd. Zijn broer zou zorg dragen voor de leerlooiërij en de zussen zouden de opwaartse mobiliteit van de familie verder kunnen uitbouwen door huwelijken. Echter rond 1900 woonden de meeste kinderen nog thuis, inclusief de zo succesvolle gemeente-secretaris. Pas in 1914 trad hij in het huwelijk met een assistente van de Posterijen. Negen jaar jonger was zij en nog erger, zij was protestants! En dat was binnen de nieuw gevestigde katholieke elite van Oisterwijk geen bon-ton. Kapelaans zoals Huijbers trokken regelmatig fel van leer tegen de vermeende invloed van protestanten op verenigingen zoals Asterius, NVV, SDAP en VVV. De arme gemeentesecretaris kreeg het op zijn werk zwaar te verduren. Hij wees in een brief uit 1922 op de "uiterst moeilijke omstandigheden waaronder ik in de laatste jaren mijne ambtsbetrekking heb moeten vervullen en die mijne gezondheid zoo hebben geschaad, wellicht mijn onderscheidingsvermogen hebben afgestompt, zooals door een geneeskundig onderzoek trouwens is bewezen". Canters meldde zich uiteindelijk op 17 maart 1922 ziek. Op 13 april 1922 schreven burgemeester Verwiel en wethouder Roosen hem een brief. Beterschapswensen waren er niet bij, doch zij stelden: "bij opruiming van de steeds door U gebruikte lade ter Secretarie, werden door ons gevonden een achttal pornografische voorstellingen op ansichten en zeven foto's van een naakte vrouw, waarvan zes vermoedelijk Uwe echtgenoot en een eene onbekende vrouw voorstellen. Tevens werden nog aangetroffen drie foto's, waarschijnlijk genomen van een der vrouwelijke geslachtsdeelen". De lezer raadt het al. De keurige roomse heren Verwiel en Roosen staken hun afkeuring en ontstemming over de ontdekking niet onder stoelen of banken en Canters werd in het vervolg van de brief gehanteerd. Verwiel en Roosen hadden de politie proces-verbaal laten opmaken. "Wij achten de door ons geconstateerde feiten en verzuimen van zoo ernstigen aard, dat wij van Uwe verdere diensten als

Secretaris dezer gemeente ontslagen wenschen te zijn. Indien U prijs stelt om-althans voor de publieke opinie met eere uit Uwe betrekking te worden ontslagen, dan wachten wij voor 22 April a.s. Uwe aanvraag aan de gemeenteraad om ontslag in. Mochten wij op dien datum deze aanvraag niet ontvangen hebben, dan zullen door ons de noodige rechtsvervolgingen tegen U worden ingesteld en afschriften van de processen-verbaal met de noodige bewijsstukken in eene openbare vergadering aan den gemeenteraad worden voorgelegd en eventueel met het betrekkelijk raadsbesluit tot ongevrraagd en niet eervol ontslag aan Gedeputeerde Staten ter goedkeuring worden opgezonden". Canters werd verder verweten de secretarie in "hoogst wanordelijke toestand" verlaten te hebben. De gemeenteraad werd vertrouwelijk ingelicht over de zaak en besloot Canters op 1 mei 1922 voor twee maanden te schorsen in verband met onduidelijke verantwoording van gemeentegelden en omdat er ter secretarie "een geheime kas werd gehouden" waaruit diverse betalingen zouden zijn geschied zonder machtiging van B&W of raad. Canters boog echter niet en stelde brutaalweg de werkelijke ontslaggrond te willen weten en dat door B&W "geen feiten genoemd zijn, waarin ik als Gemeente Secretaris oneerlijke fouten begaan heb; of dat ik mij iets wederrechtelijk van de gemeente heb toegeëigend". Uiteindelijk werd Canters in de gelegenheid gesteld om de beschuldigingen op het gemeentehuis te komen inzien. Valsheid in geschrifte naar Gedeputeerde Staten werd hem ten laste gelegd. Volgens Canters betrof het hier echter een verzoek van Verwiel die van het gedonder met Den Bosch af wilde. Verder waren er enkele ongedekte tekorten vastgesteld, de foto's en prenten en een in de ogen van Canters "onzinnig proces-verbaal van een veldwachter ... betreffende eene gefingeerde afspraak tot een rendez-vous die de vrouwelijke klerk ... met mij maakte". Verwiel wilde toch ook wel zijn menselijk gezicht laten zien. Om Canters aanspraken op pensioen door oneervol ontslag niet te dwarsbomen stelde Verwiel dat de raad bereid was over te gaan tot ontslag op basis van gezondheidsredenen. Canters kreeg nogmaals de gelegenheid zelf ontslag aan te vragen en een nieuwe dreiging werd hem in het vooruitzicht gesteld. Als er geen ontslag-aanvraag zou komen zou het proces-verbaal "betreffende het kwetsen van het zedelijk gevoel van een minderjarig persoon door Uwe pornografische beelden" wereldkundig gemaakt worden. Canters zwichtte om economische motieven en schreef op 18 juni 1922 zijn ontslagbrief, na dertig jaar dienst. Een gefrustreerd man bleef achter. De hulp van de (niet-katholieke) Nederlandsche Bond van Gemeente-Ambtenaren om Canters' salaris tijdens de schorsing alsnog uit te betalen, maakte in het katholieke Oisterwijk weinig indruk. B&W bleven botweg weigeren aan dit verzoek tegemoet te komen. En de foto's? Canters verzocht op 21 september 1922 om terruggave. Hij

beloofde verder tekorten uit de gemeentekas terug te betalen. Inmiddels had B&W de raad in vertrouwen medegedeeld dat Canters met dat geld een bustenhouder voor een secretaresse had betaald. Vervolgens deelden B&W Canters mee dat "door ons geen foto's of andere aan U in eigendom behorende bescheiden zijn in bewaring genomen". Canters moet zowat ontploft zijn en dreigde de Officier van Justitie in kennis te stellen. Wilde B&W de foto's als chantagemiddel achter de hand houden? Op 17 oktober 1922 berichtte Verwiel dat Canters de volgende dag om half tien 's morgens persoonlijk op de burgemeesterskamer de foto's kon afhalen en tegelijk de tekorten van de kas kon aanvullen. Verwiel bood Canters aan "een kaart vertoonende het beeld van een - op een dunnen sluier na - naakt badende vrouw, een kaart vertoonende het busteportret van een halfnaakte vrouw, een kaart vertoonende een naakt vrouwenbeeld, reproductie van 'Le Repos' van Leon Perrault, zes vrouwenportretten, voorstellende de echtgenoot van M.G. Canters naakt, een vrouwenportret voorstellende een naakte vrouw onbekend en drie foto's van een vrouwelijk geslachtsdeel (vermoedelijk)". De seksuele kennis stond nog in haar kinderschoenen. Canters liet zich niet verleiden om langs te komen en verzocht Verwiel de foto's aangetekend te versturen. Het kwam tussen Verwiel en Canters nooit meer goed. Canters zou als raadslid vanaf 1923 namens de RK Bezuinigingspartij (!) met de burgemeester nog vele - vaak onfrisse - politieke gevechten voeren. Toen in 1926 de protestantse arts Bloemink, verdacht van verkrachting, door de raad ontslagen werd als gemeentelijk geneesheer, laaide de vete weer op. Verwiel verweet Canters partij te kiezen tegen eerbare meisjes en kapelaan Aelen. De felheid waarmee B&W de zaak-Canters behandelde doet denken aan soortgelijke zaken in die tijd: het ontslag van de protestantse ambtenaar Han Kuijsten vanwege diens anti-militarisme en het reeds genoemde ontslag van dokter Bloemink. Bij Canters en Bloemink was zeker reden te twijfelen aan hun gelijk in de zaak, maar het feit dat Bloemink protestant was en Canters met een protestantse vrouw was getrouwd heeft ongetwijfeld in belangrijke mate bijgedragen tot het tot het uiterste toe vechten van B&W. Daarbij kwam het goed van pas dat het 'pornografische' model van protestantse afkomst was. Met niets minder dan ontslag kon genoeg worden genomen. Aangetoond moest immers worden dat protestanten net zo 'akelig' waren als socialisten en daarom als een 'booze geest' uit Oisterwijk verdreven dienden te worden.

Burrie's Kèk op Osterwèk

Autootje pesten

Hebt u dat nou ook zo vaak? Lekker onbezorgd fietsen op de door dit milieubewuste College aangelegde fietssuggestiestrook in de Dorpsstraat en dan bijna opknallen tegen een op die strook geparkeerde auto met in werking zijnde noodknipperverlichting? Er zijn wel erg veel automobilisten die voor de videotheek en Graft technische mankementen hebben. Het ergste is dat geen enkele automobilist zich druk maakt om het mankement, lekker een sigaretje rookt, boos kijkt naar de fietser die met zijn mouw de net gepolijste spiegel bijna raakt en wanneer vrouwlief de video heeft omgeruild met een spuit gas weg rijdt en boos toeterend de fietser nogmaals wijst op het gepolijste spiegeltje. Of wanneer u lekker aan het wandelen bent in de bossen en het bospad langs de verharde weg ineens versperd is. Niet door omgevallen bomen maar door autoblik. Hebt u dan ook niet die onweerstaanbare drang om eens lekker autootje te pesten en een flinke kras aan te brengen of een harde schop uit te delen? Nu heb ik gelezen dat er een actiegroep bestaat die is overgegaan tot autootje pesten. En het lijkt me dat het foutief parkeren in Oisterwijk door zo'n groep op een effectieve manier zou kunnen worden opgelost. Ik pleit niet voor anarchistische terreur, maar door een door milieuwethouder Russ gesanctioneerde en gediplomeerde sociale vernieuwingsterreurgroep. Kortom een verandering van het takenpakket van de parkeerwachten. Geen bonnen meer uitschrijven, met kans op ontduiking en veel papieren rompslomp. Nee, geef die jongens gewoon een roestvrijstalen mes en voor iedere parkeerovertrekking steken ze één band lek. Natuurlijk kunnen de parkeerwachten niet heel Oisterwijk in de gaten houden. Geen nood, het Banencentrum van Russ kan een gedeelte van het werklozenbestand een

verplichte scholing banden lek steken aanbieden en de overige werklozen krijgen een opleiding tot bandenverwisselaar en kunnen in de weldra florierende Oisterwijkse bandenbedrijven zelfs een echte arbeidsplaats terugkrijgen. Russ scoort ongetwijfeld bij de ministers De Vries, Alders en Hirsch Ballin. En op die manier hoeft hij niet bang te zijn om net als mediapolitici Hanny May-Weggen en Hedy d'Ancona naar het Europees Parlement te worden verbannen.

Burrie

Stropdassen

Door gebrek aan politiek vuurwerk tijdens de algemene beschouwingen viel het ons des te meer op dat er werk gemaakt wordt van het uiterlijk. Als winnaars kwamen de stropdassen van de politici Smits, Berbers en Graumans en die van de ambtenaren Szigetti, Huis in 't Veld en Derks uit de bus. Smits had hem eigenlijk niet nodig, de politieke bijdrage van het CDA was op zichzelf mans genoeg. De overige politieke partijen zouden de stropdas als teken van politieke volwassenheid wel kunnen gebruiken. Hun bijdragen waren afwisselend grappig en zeurderig. En dat is precies het kenmerk van een baby. Stropdassentrendsetter Russ had zijn model met naakte vrouw afgedaan. Het zou het voor GroenLinks ook iets te simpel maken om de redenering van de wethouder dat er wel degelijk vrouwen op hoge functies belanden als onvolwassen af te doen.

Merdeka

Dat betekent **vrijheid**. Het was de leus van de Indonesische bevrijdingsbeweging. Nu heeft B&W besloten uitgerekend bij het **bevrijdingsmonument** de Nederlandse gevallen te herdenken die vochten tegen de Indonesische vrijheidsstrijders. Er moest immers in verband met de renovatie van gemeentekantoor en gemeentehuis toch nog altijd een aanpassing plaatsvinden. De kruideniersmentaliteit heeft hier geleid tot een ernstige politieke en historische blunder.

Bon voor gratis abonnement

Naam:.....

Adres:.....

opsturen naar RRT, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk en de postzegel niet vergeten!).